

Особливості введення в культуру *Lavandula vera* D.C. в Центральному Поліссі України

Л. А. Котюк¹, Г. В. Трофімова²

¹Поліський національний університет, Старий бульвар, 7, м. Житомир, 10002, Україна, e-mail: kotyuk-la@ukr.net

²Український інститут експертизи сортів рослин, вул. Генерала Родимцева, 15, м. Київ, 03041, Україна, e-mail: trofimovaanna758@gmail.com

Мета. Визначення оцінки перспективності й успішності інтродукції *Lavandula vera* D.C. в Центральному Поліссі України. **Методи.** Загальнонаукові і спеціальні: морфологічно-описові, біометричні, лабораторні, польові, біохімічні. **Результати.** На основі аналізу літературних джерел та експериментальних досліджень розглянуто питання поширення, онтоморфогенетичних особливостей, біохімічного складу рослинної сировини та компонентів ефірних олій нетрадиційної ароматичної рослини *Lavandula vera*. Упродовж індивідуального розвитку рослин *L. vera* відмічено три періоди (латентний, прегенеративний і генеративний) і 6 вікових станів рослин: насіння, проростки, ювенільний, іматурний, віргінільний, генеративний. Встановлено, що розсадний та вегетативний способи розмноження лаванди (поділ особин на частки) має переваги над насіннєвим у зв'язку з низькими показниками польової схожості насіння (5–10%). Рослинна сировина лаванди справжньої, вирощена в умовах Полісся України, є джерелом органічних речовин, дубильних сполук, вітамінів і макроелементів. **Висновки.** Інформація щодо поширення, онтоморфогенетичних і біохімічних особливостей нетрадиційної ароматичної рослини *L. vera* вказує на перспективність її культивування в умовах Центрального Полісся України як ароматичної, смакової, ефіроолійної, лікарської, медоносної, фітонцидної, декоративної культури.

Ключові слова: ефірна олія; онтоморфогенез; способи розмноження; біохімічний склад.

Вступ

Через глобальну зміну клімату в Україні й у світі з'являється серйозна загроза втрати біорізноманіття. Для збагачення та збереження біологічної різноманітності важливе значення має інтродукція та введення в культуру нових нетрадиційних малопоширених видів рослин, які дозволяють примножити фіторізноманітність в цілому та розширити асортимент цінних високопродуктивних стійких рослин, що сприяє забезпечення фармацевтичної, харчової, парфумерно-косметичної та інших галузей промисловості екологічно чистою сировиною [1, 2].

Досить широкий спектр цінних ознак мають різні види родини *Lamiaceae* Lindl., зокрема *Lavandula vera* D.C., яка є цінною ароматичною, ефіроолійною, лікарською, медоносною, вітамінною і декоративною рослиною [3–5].

Лаванда справжня (*Lavandula vera* D.C.) – багаторічний напівкущик, батьківщиною якого є Середземномор'я. Рослина поширенна в багатьох регіонах Азії, Північної Африки, Близького Сходу. Лаванду культивують у країнах південної частини Західної Євро-

пи. У Східній Європі промислові плантації знаходяться в Молдові, Криму та Краснодарському краї Росії. У дикорослому стані лаванда справжня пошиrena у басейні Середземного моря [4, 6].

Квітки й суцвіття *L. vera* включені до складу фармакопеї 16 країн світу. У медицині застосовують листки та суцвіття лаванди, зібрани під час цвітіння, а також їхню ефірну олію [4, 7, 8]. Значення натуральних ароматичних речовин, і зокрема, ефірної олії *L. vera*, досить важливе. Ефірна олія має бактерицидні властивості, а застосування її у парфумерних і косметичних виробах сприяє оздоровленню не тільки людини, а й навколошнього середовища. Саме тому останнім часом зрос попит на лавандову олію [9–11]. Її широко використовують у виробництві одеколону, тоніків, різних паст та екстрактів, для ароматизації туалетних сортів мила та інших косметичних засобів. В Іспанії олію *L. vera* використовують у ветеринарії, лако-фарбному та фарфоровому виробництві [12, 13]. До складу ефірної олії *L. vera* входить понад 36 компонентів, основні з них – терпеновий спирт ліналоол і його оцтовий ефір ліналілацетат, а також інші сполуки (камfen, пінен, цинеол, гераніол, борнеол, терпінеол, цитраль, камфора) [14, 15].

Експериментальними дослідженнями доведено, що олія *L. vera* має антисептичні та бактерицидні властивості [16–18]. Розчин

Lyudmyla Kotyuk
<https://orcid.org/0000-0002-1934-4255>
Anna Trofimova
<https://orcid.org/0000-0002-3110-7914>

ефірної олії стимулює загоєння ран, зокрема гнійних, при цьому не залишаються грубі рубці на шкірі. Олія *L. vera* входить до складу препаратів, які характеризуються нейророміотропною активністю [19–21].

Основні площини культивування лаванди справжньої зосереджені переважно у Криму та південній частині України [22]. Водночас мало інформації про біологічно-морфологічні та онтоморфогенетичні особливості цієї рослини та вплив екологічних чинників на ріст і розвиток *Lavandula vera* в агрокліматичних умовах Центрального Полісся України [22, 23].

Саме тому важливо мати оцінку успішності та перспективності інтродукції цього виду і модернізувати його введення в культуру для забезпечення збагачення біологічної різноманітності регіону, що сприятиме розширенню сировинної бази цінних ароматично-лікарських рослин, збільшенню екологічного та економічного ефекту і поліпшенню якості життя населення.

Мета досліджень – встановити особливості онтоморфогенезу, виявити оптимальні методи розмноження, біохімічний склад фітосировини та ефірної олії рослин *L. vera* в Центральному Поліссі України для подальшого введення в промислову культуру.

Матеріали та методика дослідження

Дослідження здійснювали у ботанічному саду Житомирського національного агробіологічного університету (м. Житомир) упродовж 2008–2018 років. Екологічні умови району ботанічного саду типові як для Центрального Полісся України. Клімат помірно-континентальний, формується він під впливом сонячної радіації, атмосферної циркуляції та підстилаючої поверхні, а також атмосферних фронтів азіатського материка й холодного впливу з боку Арктики. Специфічна ознака клімату – тепле вологе літо й м'яка зима. Радіаційний баланс за рік на Поліссі України досягає 35–40 МДж/м².

У дослідженнях використовували насіннєвий матеріал із колекції ароматичних рослин відділу культурної флори Національного ботанічного саду імені М. М. Гришка. Досліди закладали на відкритій сонячній ділянці, добрива й полив не застосовували. Догляд за рослинами протягом усіх років досліджень полягав у видаленні бур'янів, розпушуванні міжрядь та прорідженні рослин у рядках. Розміри дослідних площ під час польових досліджень становили 10 м² (повторність шестиразова).

Особливості індивідуального розвитку рослин вивчали за загальноприйнятими методи-

ками І. М. Бейдемана [24], І. Г. Серебрякова [25], Д. Б. Раҳметова [2].

Для біохімічного аналізу зрізали надземну частину п'ятнадцяти рослин, подрібнювали її відбирали середню пробу. Дослідження здійснювали у трьох біохімічних повтореннях. Абсолютно суху речовину визначали висушуючи зразки при температурі 105 °C до постійної маси; вміст жирів – методом визначення знежиреного залишку; «сир» клітковину – за Геннебергом та Штоманом; кальцій – трилонометричним методом [26]; протеїн – методом К'ельдаля; фосфор – об'ємним методом з молібденовою рідинкою [27]; золу – методом сухого озолення – спалювання в муфельній печі (300–700 °C); мокре озолення – методом Куркаєва; аскорбінову кислоту – за Муррі [28]; каротин – спектрофотометрично з застосуванням розчинника бензину Калоша (спектрофотометр UNICO 2800) [29]; загальний вміст цукрів – за Крищенко [30]; калій – у полум'яному фотометрі CL378 (ELICO Limited, India) [28]. Визначення вмісту ефірної олії здійснювали методом Клевенджера [31].

Для встановлення якісного та кількісного складу ефірної олії з фітосировини використовували наважку рослинного матеріалу, масою 0,5 г. Хроматографічний аналіз компонентного складу ефірної олії виконували на газорідинному хроматографі Agilent Technologies 6890 із мас-спектрометричним детектором 5973. Умови аналізу: хроматографічна колонка – капілярна DB-5, діаметром 0,25 мм і завдовжки 30 м. Швидкість газу-носія (гелію) – 2 мл/хв, температура нагрівача при введенні проби – 250 °C. Температура термостата з програмуванням від 50 до 320 °C зі швидкістю 4 °C/хв. Для ідентифікації компонентів використовували бібліотеку мас-спектрів NIST05 і WILEY 2007 із загальною кількістю спектрів більше 470 000 в комплексі з програмами для ідентифікації AMDIS і NIST [32].

Результати дослідження

Початковим етапом введення лікарських рослин у культуру є досвід їхньої первинної інтродукції в ботанічних садах, на фармакологічних ділянках. Досвід первинної інтродукції дозволяє встановити адаптивні можливості лікарських рослин і розпочати роботу щодо розробки комплексу агротехнічних заходів, необхідних для успішної реалізації їхнього біологічного потенціалу в нових умовах зростання [23].

При вивчені біологічно-морфологічних особливостей та закономірностей формування вегетативних і генеративних органів *L. vera*

в умовах Центрального Полісся України встановлено, що рослини на ранніх етапах онтогенезу формують стрижневий корінь. Корінь у рослин *L. vera* здерев'янілій, галузистий, проникає в ґрунт на глибину 2 м і більше. Лаванда справжня належить до епігеогенно-кореневищних, каудексутворюючих рослин, яким властива парткуляція. Надземна частина, яка досягає у висоту понад 60–80 см, складається з численних пагонів, які утворюють компактну крону сферичної форми (рис. 1).

У нижній частині рослини пагони здерев'янілі, у верхній – трав'яні. Старі пагони голі, з пластиначастою бурою корою, яка відділяється, молоді – чотиригранні, вкриті сірими трихомами [3, 33].

За результатами десятирічних досліджень було виділено три періоди (латентний, прогенеративний і генеративний) і 6 вікових станів рослин: насіння, проростки, ювенільний, іматурний, віргінільний, генеративний. Латентний період (*se*) – насіння у стані спокою, триває від дозрівання насінного матеріалу до його проростання. Для прогенеративного періоду характерні вікові стани: проростки (*pl*), ювенільний (*j*), іматурний (*im*) і віргінільний (*v*). Генеративний період (*g*) рослин розпочинався з утворення бутонів на генеративних пагонах. Молоді генеративні особини (*g₁*) мали невелику кількість генеративних пагонів. Середньовікові генеративні особини (*g₂*) характеризувались утворенням значної кількості вегетативно-генеративних пагонів (рис. 1).

Рис. 1. Онтогенез лаванди справжньої: латентний (насіння) – *se*. Прогенеративний період: *pl* – проростки; *j* – ювенільні рослини; *im* – іматурні рослини; *v* – віргінільні рослини.

Генеративний період: *g₁* – молоді генеративні рослини; *g₂* – середньовікові генеративні рослини.

Пагонові системи рослин *L. vera* утворені переважно вегетативно-репродуктивними, зрідка вегетативними пагонами, що узгоджується з відомостями Й. М. Берко [33].

В умовах інтродукції пагони рослин *L. vera* ортотропні й висхідні. У структурі пагонів рослин формувалися плагіотропні ділянки, які метаморфізувалися в анізотропні паго-

ни, гіпо- або епігеогенні кореневища, що, очевидно, є пристосуванням до умов середовища.

У *L. vera* відмічено варіювання за показниками довжини й кількості пагонів. На першому році життя довжина пагону сягала $8,5 \pm 0,5$ см, формувався один вегетативний пагін. Максимальних біометричних показників рослини досягали у період цвітіння на четвертому році – $63,2 \pm 4,5$ см, кількість вегетативно-генеративних пагонів – $28,2 \pm 3,7$ шт. Продуктивність надземної рослинної сировини становила $1,96 \pm 0,11$ кг/м², еремів – $0,045 \pm 0,003$ кг/м².

Квітки у рослин *L. vera* двостатеві, розміщені у пазухах приквітків по 3–5 штук або більше супротивними напівкільчатками, зібраними на верхівках пагонів у колосоподібні суцвіття. Чашечка квітки циліндрична, ребриста, злегка розширені в середній частині, п'ятизубчаста. Віночок обпадний, двогубий, зрослопелюстковий. Тичинок чотири, маточка одна.

Рослини полікарпічні [25], квітування і плодоношення спостерігали щорічно, починаючи з третього року життя. Плоди лаванди справжньої – ценобії, формуються у чашечці квітки з ценокарпного (синкарпного) двочленного гінєцею, що є характерним для рослин родини *Lamiaceae*.

Насіннєвий матеріал – 4 ереми, які формуються у ценобії, при дозріванні не висипаються із трубчастої чашечки. Ереми темно-бурого кольору, гладенькі, блискучі, видовженої форми, 0,3–0,46 см у довжину і 0,16 см у ширину. Маса 1000 штук еремів – 0,8–1,2 г. Насіння у лабораторних умовах проростало упродовж 8–9 діб, схожість без стратифікації складала 25%, після стратифікації – 75%. Енергія проростання складала відповідно 11 і 28%.

Головними критеріями, які свідчать про перспективність введення виду в культуру, є встановлення методів розмноження, оптимальних строків посіву, особливостей догляду за рослинами впродовж їхньої вегетації.

Рослини *L. vera* розмножували насіннєвим способом і вегетативно. Найоптимальніший період сівби рослин *L. vera* – третя декада квітня – перша декада травня, а оптимальна глибина загортання еремів – 15 мм. За насіннєвого розмноження лаванди справжньої без стратифікації відзначали низьку польову схожість (5–10%), сходи з'являлись через 25–30 діб.

Розмноження рослин *L. vera* насіннєвим способом потребує холодної стратифікації впродовж 30 діб за температури 5–7 °C. Схе-

ма розміщення рослин 50×30 см. Упродовж першого року життя рослини формували один вегетативний пагін, на якому закладалися пагони другого порядку, на другий рік життя з'являлися пагони третього порядку, збільшувалася кількість і довжина пагонів. Квітування й плодоношення виявлено на третій і наступні роки життя, коли рослини утворювали значну кількість вегетативно-генеративних пагонів. Квітування рослин спостерігали в червні, плодоношення – у серпні. При зрізанні квітконосів у фазі цвітіння повторне квітування рослин *L. vera* відмічено в серпні – вересні. Встановлено, що в умовах інтродукції у рослин *L. vera* самосів був відсутній.

Відомо, що рослини *L. vera* розмножують живцями або розсадним способом, однак ці способи потребують додаткового догляду й поливу [34]. Рослини *L. vera* третього і наступного років життя добре приживались при поділі на частини (партикули), що свідчить про переваги вегетативного розмноження.

Для господарських потреб галузей використовують переважно суцвіття, що складає близько 30% від надземної частини рослин. Однак зелені пагони із листками, зрізані на висоті 15–20 см від поверхні ґрунту, є не менш цінною фітосировиною й джерелом БАС. Вміст сухого залишку в надземній масі *L. vera* на рівні $28,8 \pm 1,70\%$ вважається досить високим серед ароматичних рослин. Було встановлено, що у надземній масі рослин лаванди містилось $15,8 \pm 0,74\%$ клітковини, $2,7 \pm 0,6\%$ ліпідів, $40,2 \pm 1,95$ мг% на абсолютно суху масу аскорбінової кислоти, $5,8 \pm 0,49\%$ дубильних речовин, $1176,9 \pm 61,63$ мг% на абсолютно суху масу калію (табл. 1).

Було виявлено, що ефірна олія рослин *Lavandula vera*, вирощених в умовах Центрального Полісся України, відрізнялась за якісним складом БАС порівняно зі складом олії із сировини, вирощеної в інших регіонах. Відомо, що найкраща за якістю ефірна олія, яка має солодкий аромат, містить 50–55% ліналілацетату і 1,6–2,4% терпінен-4-олу, зростає у Франції, Італії, Болгарії, Криму, Угорщині [12].

Основні компоненти ефірної олії рослин *L. vera* в умовах Центрального Полісся України – ліналоол (26,539%), ліналілацетат (24,591%), α-кадінол (12,11%), α-терпінеол (4,526%), борнеол (4,000%), лавандулілацетат (2,376%), геранілацетат (2,763%), β-каріофілен (2,141%), гераніол (2,032%) (табл. 2, рис. 2).

Таблиця 1

Біохімічний склад сировини *L. vera* у період квітування в умовах Центрального Полісся України (2011–2013 рр., N = 9)

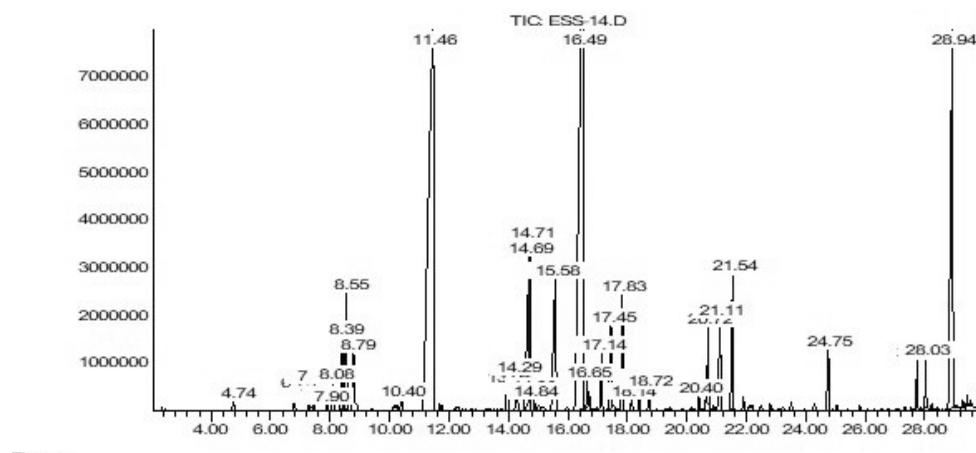
Суха речовина, %	Протеїн, %	Клітковина, %	Загальні цукри, %	Ліпіди, %	Аскорбінова кислота, мг% на абс. суху масу	Каротин, мг% на абс. суху масу	Дубильні речовини, %	Зола, %	Кальцій, %	Фосфор, %	Калій, мг% на абс. суху масу.
28,8± 1,70	15,8± 0,74	32,9± 1,24	3,4± 0,19	2,7± 0,6	40,2± 1,95	0,3± 0,07	5,8± 0,49	5,9± 0,62	2,6± 0,22	0,4± 0,05	1176,9± 61,63

Таблиця 2

Компонентний склад ефірної олії *L. vera* за умов інтродукції в Центральному Поліссі України (2011–2013 рр., N = 9)

№ з/п	Час утримування, хв	Компонент	Частка, %	№ з/п	Час утримування, хв	Компонент	Частка, %
1	4,74	цис-3-гексен-1-ол	0,292	18	15,58	α-терпінеол	4,526
2	6,78	мірцен	0,470	19	16,48	ліналілацетат	24,591
3	7,3	1-октен-3-ол	0,388	29	16,64	пара-цимен-8-ол	0,314
4	7,31	Δ ³ -карен	0,436	21	17,13	криптон	1,139
5	7,45	октанол-3	0,190	22	17,44	гераніол	2,032
6	7,89	октанон-3	0,132	23	17,83	лавандулілацетат	2,376
7	8,08	лімонен	0,641	24	18,14	борнілацетат	0,260
8	8,39	β-феландрен	1,562	25	18,4	–	0,489
9	8,54	транс-оцимен	2,308	26	18,72	куміновий альдегід	0,385
10	8,78	цис-оцимен	1,394	27	20,4	α-сантален	0,282
11	10,4	терпінолен	0,289	28	20,72	нерилацетат	1,293
12	11,46	ліналоол	26,539	29	21,11	β-каріофілен	2,141
13	13,96	лавандулол	0,691	30	21,54	геранілацетат	2,763
14	14,69	борнеол	4,000	31	24,75	α-аморфен	1,243
15	14,71	терпінен-4-ол	2,632	32	27,74	каріофіленоксид	0,764
16	14,79	камфора	0,386	33	28,03	–	0,733
17	14,84	–	0,207	34	28,93	α-кадінол	12,110

Abundance

Рис. 2. Хроматограмма ефірної олії *L. vera* у фазу цвітіння

Отримана олія лаванди характеризувалась «середньою якістю», тому що згідно зі стандартом частка ліналолацетату в ефірній олії *L. vera* не повинна бути нижчою 47% [12]. Однак, завдяки наявності терпеноїдів (ліналоолу, борнеолу, гераніолу) та складних ефірів (ліналолацетату та геранілацетату) рослини *L. vera* мають бактерицидні, фунгіцидні й інсектицидні властивості.

Висновки

Відомості щодо поширення, морфобіологічних і біохімічних особливостей вказують на перспективність використання нетрадиційної ароматичної рослин *L. vera* у якості ароматичної, смакової, ефіроолійної, лікарської, медоносної, фітонцидної, декоративної культури.

Упродовж онтогенезу рослин *L. vera* було відмічено три періоди (латентний, пре-генеративний і генеративний) і 6 вікових станів рослин: насіння, проростки, ювенільний, іматурний, віргінільний, генеративний. З другого року життя рослини переходять до молодого генеративного стану. На третій рік життя було відмічено середньовіковий генеративний стан онтогенезу, який в умовах інтродукції триває понад 10 років.

Встановлено, що розсадний та вегетативний способи розмноження лаванди (поділ особин на частки) має переваги над насіннєвим, зважаючи на низькі показники польової схожості насіння (5–10%).

Рослинна сировина лаванди справжньої, вирощена в умовах Полісся України, може бути джерелом органічних речовин, дубильних сполук, вітамінів і макроелементів. Порівняно високий вміст дубильних речовин (5,8 ± 0,49%) у фітосировині лаванди дозволяє рекомендувати її як протизапальний і в'яжучий засіб, а високий уміст клітковини (32,91 ± 1,24%) – для попередження атеросклерозу, гіпертонії і нормалізації процесів травлення.

Ефірна олія *L. vera* містить біологічно активні сполуки ліналоол (26,539%), ліналолацетат (24,591%) і α-кадінол (12,11%), тому є доцільним її використання у фармації, парфумерно-косметичній і харчовій галузях. Наявність в ефірній олії лаванди 2,632% терпінен-4-олу та 0,386% камфори свідчить про її добру якість. Біохімічний склад фітосировини її ефірних олій *L. vera* засвідчує її біологічну цінність і доцільність впровадження в культуру в зоні Полісся України для отримання нових харчових біодомішок, фітопрепаратів, парфумерних, косметичних, інсектицидних та акарицидних засобів.

Використана література

- Рахметов Д. Б., Кораблева О. А., Стаднічук Н. О. Каталог завершених наукових розробок відділу нових культур. Київ : Нора-Друк, 2003. 76 с.
- Рахметов Д. Б., Стаднічук Н. О., Корабльова О. А. та ін. Нові кормові, пряносмакові та овочеві інтродуценти в Лісостепу і Полісся України. Київ : Фітосоціоцентр, 2004. 163 с.
- Работягов В. Д. Математическая модель продуктивности лаванды. *Физиология и биохимия культ. растений*. 1983. Т. 15, № 6. С. 566–571.
- Работягов В. Д., Бакова Н. Н., Хлыпенко Л. А., Голубева Т. Ф. Эфиромасличные культуры и пряноароматические растения для использования в фитотерапии. Ялта, 1998. 82 с.
- Свиденко Л. В. Біологічні особливості і господарсько цінні ознаки перспективних ефіроолійних рослин в умовах Херсонської області: автореф. дис.... канд. біол. наук : 03.00.05 / Нікітський ботанічний сад. Ялта, 2002. 20 с.
- Либусь О. К., Работягов О. Д., Кутъко С. П., Хлыпенко Л. А. Эфирномасличные и пряно-ароматические растения. Херсон : Айлант, 2004. С. 139–143.
- Маланкина Е. Л. Агробиологическое обоснование повышения продуктивности эфиромасличных растений из семейства яснотковые (*Lamiaceae L.*) в Нечерноземной зоне России : дис. ... д-ра с.-х. наук : 06.01.13 / РГАУ – МСХА им. К. А. Тимирязева. Москва, 2007. 343 с.
- Мінарченко В. М. Лікарські судинні рослини України (медичне та ресурсне значення). Київ : Фітосоціоцентр, 2005. 324 с.
- Георгієвський В. П., Коміссаренко Н. Ф., Дмитрук С. Е. Біологически активные вещества лекарственных растений. Новосибирск : Наука, 1990. 330 с.
- Кустова С. Д. Справочник по ефирным маслам. Москва : Пищевая пром-сть, 1978. 208 с.
- Яцук Г. Ф., Семенів О. О., Бігун Н. П., Гаран І. Ю. Лікарські зернові, зернобобові, олійні, ефіроолійні рослини. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2012. 128 с.
- Ароматерапія. Учебный курс / сост.: Б. Виноградов, Н. Виноградова, Л. Голан. Fultus Publ., 2010. 433 с.
- Попа Д. П. Высшие терпеноиды растений семейства Губоцветных. Кишинев : Штиница, 1976. 148 с.
- Носов А. М. Лекарственные растения. Москва : Эксмо, 2005. 350 с.
- Veres K. Variability and biologically active components of some *Lamiaceae* species : Ph.D. Thesis. University of Szeged, Szeged, Hungary, 2007. 95 p. URL: http://doktori.bibl.u-szeged.hu/id/eprint/1081/1/Veres_Katalin_2007.pdf
- Carović-Stanko K., Petek M., Grdiša M. et al. Medicinal plants of the family *Lamiaceae* as functional foods – a review. *Czech J. Food Sci.* 2016. Vol. 34, Iss. 4. P. 377–390. doi: 10.17221/504/2015-CJFS
- Свијовић V., Djukic D., Mandis L. et al. Composition and antimicrobial activity of essential oils of some medicinal and spice plants. *Chem. Nat. Compd.* 2010. Vol. 46, Iss. 3. P. 481–482. doi: 10.1007/s10600-010-9652-z
- Salamone A., Zizzo G. V., Scarito G. The antimicrobial activity of water extracts from *Labiateae*. *Acta Hortic.* 2006. Vol. 723. P. 465–470. doi: 10.17660/ActaHortic.2006.723.67
- Гончаренко М., Радченко О., Литвинчук О. Антибактеріальна дія ефірних олій лаванди та розмарину на збудника чорної бактеріальної плямистості перцю *Xanthomonas vesicatoria*. *Вісник Львів. ун-ту. Сер. біол.* 2016. Вип. 71. С. 215–221.
- Лавренова Г. В., Лавренов В. К. Энциклопедия лекарственных растений. Донецьк : Донеччина, 1997. Т. 1. 279 с.
- Лавренова Г. В. Оникпо В. Д. Тысяча золотых рецептов народной медицины. Санкт-Петербург : Нева, 2004. 352 с.
- Рыбак Г. М., Кораблева О. А., Романенко Л. Р. Проблемы интродукции пряно-ароматических растений в условиях Полесья Украины. Экологические проблемы интродукции растений на современном этапе: вопросы теории и практики. 2017. № 1. С. 1–10.

- тики : матер. Междунар. науч. конф. Краснодар, 1993. Ч. 2. С. 393–396.
23. Балабас Г. М. Интродукция лекарственных, ароматических и технических растений. Москва : Наука, 1965. 425 с.
 24. Бейдеман И. Н. Методика изучения фенологии растений и растительных сообществ. Новосибирск : Наука, 1974. 156 с.
 25. Серебряков И. Г. Жизненные формы высших растений и их изучение. Полевая геоботаника. Москва ; Ленинград : Изд-во АН СССР, 1964. Т. 3. 378 с.
 26. Ермаков А. И., Арасимович В. В., Смирнова-Иконникова М. И. Методы биохимического исследования растений. Ленинград : Колос, 1985. 455 с.
 27. Починок Х. Н. Методы биохимического анализа растений. Киев : Наук. думка, 1976. 336 с.
 28. Грицаенко З. М., Грицаенко А. О., Карпенко В. П. Методи біологічних та агрохімічних досліджень рослин і ґрунтів. Київ : Нічлава. 2003. 320 с.
 29. Плешков Б. П. Практикум по биохимии растений. 3-е изд., перераб. и доп. Москва: Колос, 1985. 256 с.
 30. Крищенко В. П. Методы оценки качества растительной продукции. Москва : Колос, 1983. 192 с.
 31. Сырец лекарственное растительное. Методы определения влажности, содержания золы, экстрактивных и дубильных веществ, эфирного масла : ГОСТ 24027.2-80. Москва, 1988. 120 с.
 32. Черногород Л. Б., Виноградов Б. А. Эфирные масла некоторых видов рода *Achillea* L., содержащие фрагранол. Растительные ресурсы. 2006. Т. 42, Вып. 2. С. 61–68.
 33. Берко Й. Типи пагонів видів родини Губоцвітих (*Lamiaceae*) флори України та їхня екобіоморфологічна характеристика. Праці Наук. тов-ва ім. Шевченка. 2008. Т. 23: Екологічний збірник С. 146–155.
 34. Скипор О. Б., Золотилов В. А., Золотилова О. М. Зависимость укореняемости черенков лаванды от сроков черенкования и возраста материнских растений. Научный журнал КубГАУ. 2015. № 112 (08). URL: <http://ej.kubagro.ru/2015/08/pdf/34.pdf>

References

1. Rakhmetov, D. B., Korableva, O. A., Stadnichuk, N. O., Smilianets, N. M., & Hlabetz, V. Kh. (2003). *Kataloh zavershenykh naukovykh rozrobok viddilu novykh kultur* [Catalog of completed scientific developments of the department of new cultures]. Kyiv: Nora Druk. [in Ukrainian]
2. Rakhmetov, D. B., Stadnichuk, N. O., Korablova, O. A., Smilijanets, N. M., & Skrypka, O. M. (2004). *Novi kormovi, prianosmakovi ta ovochevi introdutsenty v Lisostepu i Polissi Ukrayni* [New fodder, spice and vegetable introducers in the Forest-Steppe and Polissia of Ukraine]. Kyiv: Fitosotsentr. [in Ukrainian]
3. Rabotyagov, V. D. (1983). Mathematical model of lavender productivity. *Fiziologiya i biokhimiya kul'turnykh rasteniy* [Physiology and Biochemistry of Cultivated Plants], 15(6), 566–571. [in Russian]
4. Rabotyagov, V. D., Bakova, N. N., Khlypenko, L. A., & Golubeva, T. F. (1998). *Efiromaslichnye kul'tury i pryanooaromaticeskie rasteniya dlya ispol'zovaniya v fitoterapii* [Essential oil crops and aromatic plants for use in herbal medicine]. Yalta: N. p. [in Russian]
5. Svydenko, L. V. (2002). *Biolohichni osoblyvosti i hospodarsko tsinni oznaky perspektivnykh efirolinykh roslyn v umovakh Khersonskoi oblasti* [Biological features and economic-valueable tags perspective essential oil of plants in conditions of the Kherson area] (Extended Abstract of Cand. Biol. Sci. Diss.). Nikitsky Botanical Garden – The National Science Center of the NAAS of Ukraine, Yalta, Ukraine. [in Ukrainian]
6. Libus, O. K., Rabotyagov, O. D., Kut'ko, S. P., & Khlypenko, L. A. (2004) *Efiromaslichnye i pryanooaromaticeskie rasteniya* [Essential oil and aromatic plants] (pp. 139–143). Kherson: Ailant [in Russian]
7. Malankina, E. L. (2007). *Agrobiologicheskoe obosnovanie povysheniya produktivnosti efiromaslichnykh rasteniy iz semeystva yasnotkovye (Lamiaceae L.) v Nechernozemnoy zone Rossii* [Agrobiological rationale for increasing the productivity of essential oil plants from the Lamiaceae L. family in the Non-Chernozem zone of Russia] (Extended Abstract of Cand. Biol. Sci. Diss.). Russian State Agrarian University – Moscow Timiryazev Agricultural Academy, Moscow, Russia. [in Russian]
8. Minarchenko, V. M. (2005). *Likarski sudynni roslyny Ukrayny (medychnye ta resursne znachennia)* [Medicinal vascular plants of Ukraine (medical and resource value)]. Kyiv: Fitosotsentr. [in Ukrainian]
9. Georgievskiy, V. P., Komissarenko, N. F., & Dmitruk, S. E. (1990). *Biologicheski aktivnye veshchestva lekarstvennykh rasteniy* [Biologically active substances of medicinal plants]. Novosibirsk: Nauka. [in Russian]
10. Kustova, S. D. (1987). *Spravochnik po efirnym maslам* [A guide to essential oils]. Moscow: Pishchevaya promyshlennost. [in Russian]
11. Yatsuk, H. F., Semeniv, O. O., Bihun, N. P., & Haran, I. Yu. (2012). *Likarski zernovi, zernobobovi, oliini, efiroliini roslyny* [Medicinal cereals, legumes, oilseeds, essential oils]. Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan. [in Ukrainian]
12. Vinogradov, B., Vinogradova, N., & Golan, L. (Eds.). (2010). *Aromaterapiya. Uchebnyy kurs* [Aromatherapy. Training course]. Fultus Publ. [in Russian]
13. Popa, D. P. (1976). *Vysschie terpenoidy rasteniy semeystva Gubotsvetnykh* [Higher terpenoids of plants of the Lamiaceae family]. Chisinau: Shtiintsa [in Russian]
14. Nosov, A. M. (2005). *Lekarstvennye rasteniya* [Medicinal plants]. Moscow: Eksmo. [in Russian]
15. Veres, K. (2007). *Variability and biologically active components of some Lamiaceae species* (Ph.D. Thesis). University of Szeged, Szeged, Hungary. Retrieved from http://doktori.bibl.u-szeged.hu/id/eprint/1081/1/Veres_Katalin_2007.pdf
16. Carović, Stanko K., Petek, M., Grdić, M., Pintar, J., Bedeković, D., Herak Čutić, M., & Satovic, Z. (2016). Medicinal plants of the family Lamiaceae as functional foods – a review. *Czech J. Food Sci.*, 34(4), 377–390. doi: 10.17221/504/2015-CJFS
17. Cvijovic, V., Djukic, D., Mandis, L., Acamovic-Djokovic, G., & Pesakovic, M. (2010). Composition and antimicrobial activity of essential oils of some medicinal and spice plants. *Chem. Natl. Compd.*, 46(3), 481–482. doi: 10.1007/s10600-010-9652-z
18. Salamone, A., Zizzo, G. V., & Scarito, G. (2006). The antimicrobial activity of water extracts from Labiateae. *Acta Hortic.*, 723, 465–470. doi: 10.17660/ActaHortic.2006.723.67
19. Honcharenko, M., Radchenko, O., & Lytvynchuk, O. (2016). The antibacterial effect of the essential oils lavender and rosemary on the bacterial pathogen of black spot pepper *Xanthomonas vesicatoria*. *Visnik Lviv'skogo universitetu. Seriâ biologična* [Visnyk of the Lviv University. Series Biology], 71, 215–221. [in Ukrainian]
20. Lavrenova, G. V., & Lavrenov, V. K. (1997). *Entsiklopediya lekarstvennykh rasteniy* [Encyclopedia of Medicinal Plants] (Vol. 1). Donetsk: Donechchina. [in Ukrainian]
21. Lavrenova, G. V., & Onipko, V. D. (2004). *Tysyacha zolotykh retseptov narodnoy meditsiny* [A thousand golden recipes of traditional medicine]. St. Petersburg: Neva. [in Russian]
22. Rybak, G. M., Korableva, O. A., & Romanenko, L. R. (1993). Problems of introduction of spicy-aromatic plants in the conditions of Polissya of Ukraine. In *Ekologicheskie problemy introduktsii rasteniy na sovremennom etape: voprosy teorii i praktiki* [Ecological problems of plant introduction at the present stage: issues of theory and practice]: Proc. Int. Sci. Conf. (Pt. 2, pp. 393–396). Krasnodar, Russia. [in Russia]
23. Balabas, G. M. (1965). *Introdukciya lekarstvennykh, aromaticheskikh i tekhnicheskikh rasteniy* [Introduction of medicinal, aromatic and technical plants]. Moscow: Nauka. [in Russian]
24. Bejdeman, I. N. (1974). *Metodika izuchenija fenologii rastenij i rastitel'nykh soobshchestv* [Methodology for studying the phe-

- nology of plants and plant communities]. Novosibirsk: Nauka. [in Russian]
25. Serebryakov, I. G. (1964). Life forms of higher plants and their study. In *Polevaya geobotanika* [Field geobotany] (Vol. 3). Moscow: Izdatelstvo AN SSSR. [in Russian]
26. Ermakov, A. I., Arasimovich, V. V., & Smirnova-Ikonnikova, M. I. (1985). *Metody biokhimicheskogo issledovaniya rasteniy* [Methods of biochemical research of plants]. Leningrad: Kolos [in Russian]
27. Pochinok, Kh. N. (1976). *Metody biokhimicheskogo analiza rasteniy* [Methods of biochemical analysis of plants]. Kyiv: Naukova dumka. [in Russian]
28. Hrytsaienko, Z. M., Hrytsaienko, A. O., & Karpenko, V. P. (2003). *Metody biologichnykh ta ahrokhimichnykh doslidzhen roslyn i gruntiv* [Methods of biological and agrochemical studies of plants and soils]. Kyiv: Nichlava. [in Ukrainian]
29. Pleshkov, B. P. (1985). *Praktikum po biokhimii rasteniy* [Workshop on plant biochemistry] (3rd ed., rev. and enl.). Moscow: Kolos. [in Russian]
30. Krishchenko, V. P. (1983). *Metody otsenki kachestva rastitel'noy produktsii* [Methods for assessing the quality of plant products]. Moscow: Kolos. [in Russian]
31. *Methods for determination of moisture, ash content, extractive and tannin materials, essential oil: State Standard (GOST) 24027.2-80.* (1988). Moscow. [in Russian]
32. Chernogorod, L. B., & Vinogradov, B. A. (2006). Essential oils of some species of the genus *Achillea* L. containing fragranol. *Rastitel'nye resursy* [Plant Resources], 42(2), 61–68. [in Russian]
33. Berko, Y. (2008). Shoot types of mint family (*Lamiaceae*) species in Ukrainian flora and their ecobiomorphological characteristics. *Pratsi Naukovoho tovarystva imeni Shevchenka* [Proceedings of the Shevchenko Scientific Society], 23, 146–155. [in Ukrainian]
34. Skipor, O. B., Zolotilov, V. A., & Zolotilova, O. M. (2015). The dependence of the rooting of cuttings of lavender on the timing of propagation and the age of the mother plants. *Scientific Journal of KubSAU*, 112(08). Retrieved from <http://ej.kubagro.ru/2015/08/pdf/34.pdf>

UDC 633.8:631.529(477.4)

Kotyuk, L. A.¹, & Trofimova, A. V.² (2021). Peculiarities of introduction of *Lavandula vera* D.C. into the culture in the Central Polissia of Ukraine. *Plant Varieties Studying and Protection*, 17(4), 282–289. <https://doi.org/10.21498/2518-1017.17.4.2021.248997>

¹Polissia National University, 7 Staryi bulvar, Zhytomyr, 10002, Ukraine, e-mail: kotyuk-la@ukr.net²Ukrainian Institute of Plant Variety Examination, 15 Heneralna Rodymtseva St., Kyiv, 03041, Ukraine, e-mail: trofimovaanna758@gmail.com

Purpose. Determining the assessment of the prospects and success of *Lavandula vera* D.C. introduction in the Central Polissia of Ukraine. **Methods.** General scientific and special: morphological and descriptive, biometric, laboratory, field, biochemical. **Results.** Based on the analysis of literary sources and experimental studies, the issues of distribution, onthomorphogenetic features, biochemical composition of plant materials and components of essential oils of the non-traditional aromatic plant *L. vera* were studied. During the individual development of *L. vera* plants, three periods (latent, pregenerative, and generative) and 6 age states of plants were noted: seeds, seedlings, juvenile, immature, virginal, and generative. It was revealed that seed-

ling and vegetative propagation of lavender (separation of individual plants into parts) has advantages over seeds due to low field germination of seeds (5–10%). Plant raw materials of lavender, grown in the conditions of Ukrainian Polissia, are a source of organic substances, tannins, vitamins and macroelements. **Conclusions.** Information on distribution, onthomorphogenetic and biochemical characteristics of the non-traditional aromatic plant *L. vera* indicates the prospects for its cultivation in the conditions of the Central Polissia of Ukraine as an aromatic, flavoring, essential oil, medicinal, melliferous, phytocidal, and ornamental plant.

Keywords: essential oil; onthomorphogenesis; reproduction methods; biochemical composition.

Надійшла / Received 12.10.2021
Погоджено до друку / Accepted 29.11.2021